

[Socialministeren.]

et Møde i Viborg, hvor man, da man havde set paa Tallene, i høj Grad frabad sig at faa pillet ved denne Sag af den ærede Ordfører — ja, den ærede Ordførers Eksistens kendte man maaske ikke, men af de Konservative, idet man var klar over, at alle de fattige Kommuner havde faaet Lettelse.

Ud fra alt dette, ud fra denne lige-gyldige Ordførelse, vil man paa Forhaand forstaa, at jeg ikke har nogen som helst Grund til personlig at stille mig venlig over for et Forslag af den Karakter. Ikke Spor. Naar hele denne Optraeden fra konservativ Side, Fornægtelse af oprindelige Standpunkter og Synspunkter, en perfid Agitation i Pressen, ender med en Appel til min Imødekommenhed, er det, ligesom jeg skulde spytte mig selv i Ansigtet eller gør Nar ad mange Aars Arbejde, foruden at det giver en udpræget Uformuenhedsattest til det konservative Parti selv, der jo meget vel har vidst, hvad Socialreformen indeholder, og i Aarevis har arbejdet med paa den og endda har gennemført de dyreste Dele af den.

Men derfor kunde Forslaget jo godt indeholde Ting af saglig Interesse, og derfor skal jeg se nærmere paa det ud fra en rent saglig Betragtning. Her maa jeg sige, at da jeg tiltraadte, eksisterede der en stor Socialkommission og et meget omfattende Socialraad. Disse to Institutioner ophævede jeg, fordi jeg ikke paa Forhaand har megen Tillid til saa store omfattende Kommissioner, hvis Arbejde tager alt for lang Tid. Jeg ansaa det for rigtigere at tilrettelægge Socialreformen, som man ingen Vegne var kommet med dengang efter flere Aars Arbejde, i nogle smaa sagkyndige Udvalg, og saa selv stadig staa i Forbindelse med disse Udvalg, og i Løbet af halvandet Aar lykkedes det ogsaa at faa dette Arbejde gennemført. Derfor er jeg paa Forhaand mod store Kommissioner, der kun fører til et aarelangt Arbejde, og jeg ser ikke, at denne Kommission, hverken efter dens Omfang eller dens Sammensætning, skulde danne nogen Undtagelse.

Det, man ønsker, er for det første en Redegørelse for Rigets — det lyder meget højtideligt — for Rigets sociale Udgifter i Finansaarene 1929-30—1934-35. Skulde det nu være nødvendigt at nedsætte en Kommission paa 20 Medlemmer for at faa en saadan Redegørelse? Den kan man formentlig indhente fra Statistisk Departement, hvis man skulde have Brug for den. For det andet skulde det paalægges Udvalget

at afgive Betænkning over de sociale Udgifters Stigning og Aarsagerne hertil. Ja, den Stigning og Aarsagerne hertil troede jeg, enhver kendte, det er den store Arbejdsløshed. Det føler jeg i hvert Fald ikke nogen særlig Trang til at nedsætte en Kommission om. Det tredje Punkt gaar ud paa at foretage en Sammenligning mellem Udgifternes Størrelse og Fordeling før og efter Socialreformens Ikrafttræden. Dette har ikke ringe Interesse, hvis det kan gøres, og det er jo netop det Spørgsmaal, som Venstre rørte ved i sit Forslag til Beslutning i Folketinget, et Forslag, som jeg stillede mig overmaade velvilligt over for, saa meget mere som jeg allerede var i Gang med de samme Undersøgelser. Men af den Grund at nedsætte en Kommission eller et Udvalg fra Lovgivningsmagts Side finder jeg dog ingen Anledning til. Dette Arbejde foregaar jo i Udvalget i Folketinget, og det behøves der sandelig ikke en 20 Mands Kommission til; jeg havde tænkt mig, at Arbejdet skulde gaa forholdsvis hurtigt. Vi er allerede i Gang med vidtgaaende Undersøgelser om Forholdet mellem Refusionsordningen og Skattetrykket i de forskellige Kommuner. Der kan ogsaa være andre Problemer, som kan drages frem, saa jeg har kun Interesse i at fremme dette Arbejde saa meget som muligt, men saa er der jo ikke Brug for noget Udvalg til at behandle Spørgsmaalet.

Endelig skulde Udvalget udarbejde Forslag til Ændringer i den sociale Lovgivning, saafremt det maatte finde dem paa-krævet. Ja, hvad er det for Ændringer? Man maa vel have tænkt paa noget. Jeg vil gerne spørge den ærede Ordfører for Forslagsstillerne om dette, for man gaar jo dog ikke saadan hen og nedsætter et stort Udvalg uden at have sine Tanker om, hvad Udvalget egentlig skulde naa til, i hvilke Retninger der skulde sættes ind med Hensyn til Ændringer. Jeg vil gerne spørge den ærede Ordfører for Forslagsstillerne som Repræsentant for de Konservative: Hvad er det for Ændringer, man tænker paa? Jeg kan henvise til mine Udtalelser i Folketinget under Finanslovbehandlingen, hvor jeg spurgte den konservative Ordfører i Folketinget om det samme, men ikke fik noget Svar. For Korthedes Skyld vil jeg gerne med den højtærede Formands Tilladelse læse dette op i Stedet for at gentage det. Jeg sagde følgende:

„Vil Det konservative Folkeparti gøre et Forsøg paa at bringe sin egen Tvangsfolketryksordning paa Tor-